

Prohodul Domnului Starea întâi

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești,
Plecăciunea Ta cea multă preamărind.

2. Dar cum mori, Viață,
Și cum șezi în mormânt?
Și împărăția morții Tu o zdrobești
Și pe morții cei din iad îi înviezi?

3. Te mărim pe Tine,
Iisuse Doamne,
Și-ngroparea îți cinstim și patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai izbăvit.

4. Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

5. Iisuse al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al
meu?
Vrei să dezrobești neamul omenesc.

6. Stăpânul a toate
Mort se vede acum
Și deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie-n groapă nouă ca un om.

Die Grabklage unseres Herrn Erste Statio*

Du selbst das Leben, Christus, bist im
Grab und es staunen die Scharen der
Engel deine Herablassung preisend.

Du, das Leben, wie stirbst du? und
wohnst gar im Grab? Und doch löst
du das Reich des Hades auf und lässt
aus dem Hades die Toten erstehen.

Wir preisen dich hoch, Jesus, Herr,
und ehren dein Begräbnis und deine
Leiden, durch die du uns vom
Verderben errettet hast.

Der du die Maße der Erde errichdest,
wohnst heute im engen Grab, Jesus,
Allkönig, aufer- weckend aus den
Grüften die Toten.

Jesus, mein Christus, König des Alls,
was suchst du, in den Hades
niedersteigend? Oder willst du gar
loskaufen der Sterblichen Geschlecht?

Der Herr des Alls wird als Toter
geschaut, in einem neuen Grab wird
er beigesetzt, der die Grüfte der
Toten leert.

* Die hier verwendete deutsche Version beruht auf einer Übersetzung von P. Kilian Kirchoff. Sowohl der rumänische als auch der deutsche Text sind Übersetzungen aus dem griechischen Original. So erklären

sich geringfügige Unterschiede der beiden Texte; sie wurden hier bewusst beibehalten.

7. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
Și viață lumii Tu ai izvorât.

Du selbst das Leben, Christus, bist im
Grab, durch deinen Tod zerstörtest du
den Tod und ließest der Welt des
Lebens Quelle entspringen.

8. Cu cei răi, Hristoase,
Ca un răufăcător
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe
toți
Și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

Mit den Verbrechern wurdest du,
Christus, als Verbrecher gezählt, uns
freisprechend von allen Verbrechen
des uralten Feindes.

9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort și fără de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.

Der an Schönheit schöner als alle
Menschen, erscheint in des Toten
Missgestalt, der die Natur des Alls mit
Schönheit geschmückt.

10. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,
Și cum nu se va zdrobi întunecându-se,
De-a luminii Tale fulgere orbind?

Wie erträgt der Hades deine
Gegenwart und bricht nicht
zusammen, verfinstert, geblendet von
deines leuchtenden Blitzes Glanz?

11. Dulcea mea lumina
Și mântuitoare,
Cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai
ascuns?
O, răbdare de nespus și negrăit!

Jesus, mein süßes, rettendes Licht,
wie hast du dich im dunklen Grab
verborgen, o unsagbares, undenk-
bares Dulden!

12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea făr' de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.

Betrachtend verwundern sich die
Natur und die Scharen der Geister
Christus, vor dem Geheimnis deines
unbeschreiblichen, unsag- baren
Begräbnisses.

13. O, minuni străine!
O, ce lucruri nouă!
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă
mort, Îngropat de mâinile lui Iosif.

O fremdartiges Wunder, neue Dinge!
Der mir den Atem gibt, wird ohne
Atem geschaut, um von den Händen
Josefs begraben zu werden.

14. În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatălui sân
Nicum nu Te-ai despărțit, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și nefiresc!

15. Întreaga făptură
Recunoaște-n Tine:
Împărat adevărat, pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te-ncui, Hristoase-al meu!

16. Tu-n mormânt fiind pus
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
Și-ale morților morminte s-au deschis.

17. Cea ce în palmă
Tot pământul ține.
Sub pământ acum cu trupul Se află mort,
Slobozind pe morții cei legați în iad.

18. Din stricare, Doamne,
Viața mea o ridici; Căci murind acum,
la cei morți Te-ai pogorât
Și-ale iadului zăvoare le-ai zdrobit.

19. Ca lumina-n sfeșnic,
Se ascunde acum
Sub pământ, ca sub obroc, Trupul
Domnului
Și din iad gonește întunericul.

20. Mulțimea de oștiri,
Cea duhovnicească,
Împreună cu Iosif și Nicodim
Merg să-ngroape pe Cel ce e ne-ncăput.

21. Murind Tu de voie,
În mormânt ai fost pus;
Și pe mine ce-am fost mort, lisuse-al meu,
De amara mea greșală m-ai scăpat.

Ins Grab bist du gesunken, hast aber
des Vaters Schoß doch nie verlassen,
seltsam ist dies und befremdlich.

Wahrer König des Himmels und der
Erde, auch wenn dich einschließt das
enge Grab, erkennt dich, Jesus, doch
die ganze Schöpfung.

Da man ins Grab dich legte, Bildner,
Christus, wurden des Hades
Grundfesten erschüttert und es
öffneten sich der Sterblichen Gräfte.

Der die Erde in der Hand hält, wird im
Fleisch, da er gestorben, unter der
Erde festgehalten, der aus des Hades
Macht die Toten befreit.

Aus der Verwesung stiegst du auf,
mein Leben, Erlöser, da du starbst
und zu den Toten gingst, des Hades
Riegel zerschmetternd.

Wie das Licht auf dem Leuchter, wird
Gottes Fleisch unter der Erde wie
unter dem Scheffel verborgen und
vertreibt aus dem Hades die
Finsternis.

Zu Josef und Nikodemus gesellen sich
die himmlischen Scharen, um dich,
den Unfassbaren, ins enge Grab zu
legen.

Willig gestorben und beigesetzt unter
der Erde, mein lebensspendender
Jesus, belebtest du mich, der ich an
bitterer Übertretung gestorben.

22. S-a schimbat făptura
Prin a Tale patimi,
Căci cu Tine-au pățimit toate câte sunt,
Țiitor a toate cunoscându-Te.

Die ganze Schöpfung, Jesus, wurde
entstellt, vor deinem freiwilligen
Leiden, als Logos erkennt sie dich,
ihren Erhalter.

23. Luând în pânțece
A vieții Piatră,
Cel a toate mâncător, iadul, a vărsat
Pe toți morții ce din veac i-a înghițit.

Des Leben Fels, Jesus, fraß dich als
sterblichen der allesfressende Hades,
doch spie er die er seit Äonen
verschläng, die Toten aus.

24. În mormânt nou Te-au pus,
Înnoind, Hristoase,
Firea oamenilor, prin învierea Ta,
După cum se cade unui Dumnezeu.

In einem neuen Grab wurdest du
beigesetzt, Christus und die Natur der
Sterblichen erneuernd standst du
gottgeziemend von den Toten auf.

25. Pe pământ ai venit,
Pe Adam să-l mântui.
Și pe-acesta negăsind, jos Te-ai pogorât;
Pân' la iad, Stăpânul meu, l-ai căutat.

Auf die Erde kamst du, Adam zu
retten, und als du ihn auf der Erde
nicht fandest, stiegst du auf der Suche
hinab bis in den Hades.

26. Pământul de frică
S-a mișcat, Cuvinte,
Și luceafărul lumina sa și-a ascuns,
Apunând a Ta lumină sub pământ.

Furcht erschüttert die ganze Erde o
Logos und der Morgenstern verbarg
seine Strahlen, als dein großes Licht
die Erde verbarg.

27. Ca un om, ai murit
De-a Ta voie, Doamne;
Dar ca Dumnezeu pe morți din groap-ai
sculat
Și din întunericul păcatelor.

Zwar stirbst du als Sterblicher willig,
Erlöser, als Gott aber, läßt du aus den
Grüften die Toten und aus der Tiefe
der Sünden auferstehen.

28. Vărsând râu de lacrimi
Peste Tine, Doamne,
Cea Curată, ca o maică, a glăsuțit:
„Oare, cum Te voi îngropa, Fiul meu?”

Tränenströmende Klagen hat die
Reine, o Jesus, mütterlich über dich
vergossen, und rief: wie soll ich dich
begraben, o Sohn?

29. Ca grăuntul de grâu,
Ce-ncolțește-n pământ,
Spic aducător de rod nouă Te-ai făcut,
Înviind pe toți urmașii lui Adam.

Wie das Weizenkorn tief in der Erde,
erbrachtest du die überreiche Ähre,
da du die Sterblichen aus Adam
erwecktest.

30. Sub pământ Te-ai ascuns
Ca un soare, acum,
Și-ntr-a morții noapte neagră Te-ai învelit;
Ci răsari, Hristoase-al meu, mai strălucit!

Unter der Erde verbargst du dich, wie
jetzt die Sonne, verhülltest dich mit
der Nacht des Todes, doch steige
strahlender, Erlöser, wieder herauf.

31. Cum ascunde luna
Fața sa de soare,
Așa groapa Te-a ascuns și pe Tine-acum,
Cel ce prin trupească moarte ai apus.

Wie die Scheibe der Sonne, Erlöser,
der Mond verbirgt, so verbarg auch
dich jetzt das Grab, da du vom Tod
verfinstert wurdest im Fleisch.

32. Iisus, Viața,
Gustând moartea acum,
Pe toți oamenii de moarte i-a izbăvit
Și viața tuturor le-a dăruit.

Das Leben selbst, Christus, hast das
Grab du gekostet, befreitest die
Sterblichen aus dem Tod und
schenkstest ihnen allen das Leben.

33. Pe întâiul Adam,
Prin păcat omorât,
La viață ridicându-l cu moartea Ta,
Adam nou în trup Te-ai arătat acum.

Den einst vom Neid getöteten Adam
führst du durch deinen Tod ins Leben
zurück und erscheinst als neuer
Adam, Erlöser, im Fleisch.

34. Cereștile cete,
Mort întins, pentru noi,
Te-au văzut, Stăpânul meu, și s-au
spăimântat
Și cu aripile s-au acoperit.

Der Engel Ordnungen schauen dich
erstaunt für uns im Tod ausgestreckt
und sie verhüllen sich mit ihren
Flügeln, Erlöser.

35. Pogorându-Te mort,
De pe lemn, Cuvinte,
Iosif cel cu bun chip Te pune-n mormânt;
Ci-nviază, Doamne, mântuind pe toți!

Als Toten nahm dich Josef vom Holz
und legt dich nun ins Grab, aber steh
auf, alles errettend, als Gott.

36. Bucurie, Doamne,
Fiind îngerilor,
Întristare lor acum le-ai pricinuit,
Cu trup mort, ca pe un om, văzându-Te.

Der Engel Freude bei deiner Geburt,
wurdest du nun Grund ihrer Trauer,
da sie dich schauen ohne Atem, als
Toten.

37. Suind Tu pe cruce,
Împreună-ai suit
Și pe muritorii vii; iar stând sub pământ,
Ai sculat de-acolo pe cei adormiți.

Erhöht auf dem Holz ziehst du die
Lebenden an, unter die Erde gelegt
erweckst du die unter ihr Liegenden.

38. Ca un leu, Tu Doamne,
Adormind cu trupul,
Ca un pui de leu Te scoli, Cea ce-ai fost
mort,
Lepădând și bătrânețea trupului.

Wie ein Löwe bist du entschlafen im
Fleisch, Erlöser, wie ein Löwenjunge
stehst von den Toten du auf und legst
das Altern des Fleisches ab.

39. Cea ce din coasta
Lui Adam cel dintâi
Pe strămoș ai plăsmuit, ești în coastă-
mpuns
Și izvor curățitor ne izvorăști.

Deine Seite öffnest du, der du
genommen Adams Seite, um aus ihr
Eva zu bilden, und lässt reinigende
Quellen aufsprudeln.

40. Se-njunghia-n taină
Mai-nainte mielul,
Iar acum Tu, pătimind fără să cârtești,
Ești fățiș junghiat și firea curățești.

Im Verborgenen wurde einst geopfert
das Lamm, dich aber opferten sie im
Freien, Geduldiger, und die ganze
Schöpfung wuschest du rein, Erlöser.

41. Cine dar va spune
Chipul groaznic și nou?
Cel ce stăpânește toate făpturile
Pătimizește azi și moare pentru noi.

Wer kann das Schreckliche sagen, das
Unerhörte! Denn der Herr der
Schöpfung nimmt heute das Leid hin
und lässt sich für uns töten.

42. Cuprinzându-i spaima,
Au strigat îngerii:
„Cum Se vede mort Stăpânul vieții
Și de ce-n mormânt se-ncuie
Dumnezeu?”

Wie kann des Lebens Verwalter
geschaut werden tot? schrien
erstaunt die Engel auf, wie kann Gott
eingeschlossen werden im Grab?

43. Din coasta Ta, Doamne,
Cea însulițată,
Izvorăști mie viață, prin viața Ta,
Și mă înnoiești și mă viezi cu ea.

Aus deiner lanzendurchbohrten Seite
träufelst du Leben auf mein Leben,
das mich aus dem Leben vertrieb, und
gibst mir damit das Leben zurück.

44. Răstignit pe cruce,
Ai chemat pe oameni,
Iar curată coasta Ta împungându-se,
Tuturor iertare dai, lisuse-al meu.

Die Sterblichen versammelst du
ausgespannt auf dem Holz, aus deiner
Lebenspendenden durch- bohrten
Seite, lässt du allen Vergebung
hervorquellen, Jesus.

45. Cel cu chip cuvios

Te gătește-ngrozit

Și Te-ngroapă, ca pe-un mort, cu
smerenie,

De-ngroparea Ta înfricoșându-se.

46. Sub pământ, de voie,

Pogorând ca un mort,

Tu ridici de pe pământ, Hristoase, la cer
Pe cei ce de-acolo au căzut de demult.

47. Deși Te-ai văzut mort,

Dar ești viu Dumnezeu

Și ridici de pe pământ, Hristoase la cer,
Pe cei ce de-acolo au căzut de demult.

48. Deși Te-ai văzut mort,

Dar ești viu Dumnezeu

Și pe oamenii cei morți, pe toți, înviezi,
Omorând de tot pe-al meu omorător.

49. O, ce bucurie,

Ce dulceață multă,

A fost ceea ce-a umplut pe toți cei din
iad,

Strălucind lumina Ta-n adâncul lui.

50. Îngroparea-Ți laud,

Patimilor mă-nchin;

Și puterea Îți măresc, Milostivule,
Prin care de patimi am fost dezlegat.

51. Asupra Ta, Doamne,

Sabie-au ascuțit

Și-a puternicului sabie s-a tocit,
Iar cea din Eden se biruiește-acum.

Der Angesehene Josef sieht

erschreckt zu, Erlöser, er begräbt dich
voll Achtung, als Toten, geblendet von
deiner furchtbaren Gestalt.

Unter die Erde wolltest du als

Sterblicher steigen, hinauf- zuführen
von der Erde zum Himmel die von
dort herabgestürzt waren, o Christus.

Auch wenn du als Toter geschaut

wirst, bist du der lebendige Gott, um
hinaufzuführen von der Erde zum
Himmel die von dort einst
herabgestürzt waren, o Christus.

Auch wenn du als Toter geschaut

wirst, bist du der lebendige Gott, die
sterblichen Toten belebend, und
tötest meinen Tod.

Welche Freude! Welch reiche Lust! Da

du Jesus den Hades erfüllst und dein
Licht in der düsteren Tiefe aufblitzen
lässt.

Dein Leiden verehrend besinge ich

dein Begräbnis, preise, Menschen-
freund, hoch deine Macht, durch die
du mich löst von zerstörender
Leidenschaft.

Gegen dich schärfen sie, Christus, das

Schwert, doch wird das Schwert der
Gewaltigen stumpf und abgewendet
wird Edens Schwert.

52. Văzând mielușeava
Pe-al său Miel înjunghiat,
Doborâtă de dureri striga și-ndemna
Ca și turma să se tânguie cu ea.

53. În mormânt de Te-ngropi,
Și în iad de pogori,
Dar mormintele, Iisuse, le-ai deșertat
Și întregul iad, Hristoase, l-ai golit.

54. De-a Ta voie, Doamne,
Pogorând sub pământ,
Pe toți oamenii din moarte i-ai înviat
Si la slava Tatălui i-ai înălțat.

55. Unul din Treime,
Cu trupul, pentru noi,
Defăimată moarte rabdă, binevoind;
Se cutremură și soare și pământ.

56. Ca un vinovaț, stă
Cel Preadrept la Pilat
Și la moartea cea nedreaptă e osândit
Și Judecătoru-i răstignit pe lemn.

57. Plăsmuind pe Adam
Din pământ, cu mâna,
Pentru dânsul Te-ai făcut om firesc în
trup
Și de bunăvoia Ta Te-ai răstignit.

58. Ascultând, Cuvinte,
De al Tău Părinte,
Pân' la iadu-ngrozitor Tu Te-ai pogorât,
Înviind tot neamul muritorilor.

59. „Vai, Lumina lumii!
Vai, a mea Lumină!
O, Iisuse-al meu! O, Fiule preadorit!” Cu
amar, striga Fecioara și jelea.

Das Mutterschaf schaut getötet das
Lamm und schreit von spitzen
Schmerzen durchbohrt, die Herde mit
ihrer Klage bewegend.

Auch wenn du beigesetzt wurdest im
Grab, auch wenn du in den Hades
hinabstiegest, hast du doch, Erlöser,
die Gräber geleert, den Hades
entblößt.

Freiwillig, Erlöser, stiegst du unter die
Erde, sterbend belebtest du die
Sterblichen neu, führtest sie in die
väterliche Glorie ein.

Der Dreifaltigkeit Einer im Fleisch
ertrug für uns den schmachlichsten
Tod, die Sonne entsetzt sich, die Erde
erzittert.

Der Richter steht vor des ungerechten
Richters Gericht und wird zum
ungerechten Tod verurteilt, durch das
Holz des Kreuzes.

Mit der Hand bildetest du Adam aus
Erde, für ihn wurdest du der Natur
nach Mensch und wolltest gekreuzigt
werden zu seiner Rettung.

Dem Vater selbst gehorchend, Logos,
stiegst du bis zum ungeheuren Hades
hinab und erwecktest das Geschlecht
der Sterblichen.

O weh, Licht der Welt! O weh, mein
Licht! Jesus, mein Ersehntester, schrie
die Jungfrau, jammervoll klagend.

60. Vino, necurate,
Ucigaș ucenic,
Și pricina răutății arată-mi-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos să-L vinzi?

61. Iubitor de oameni
Te prefaci, nebune,
Orb, nemernic, ne-mpăcat, vânzătorule,
Tu, ce Mirul ai voit să-L vinzi pe bani.

62. Cu ce preț ai vândut
Sfântul Mir cel ceresc?
Sau ce lucru de El vrednic în schimb ai
luat?
Nebunie-aflași, preablestemat satan!

63. De iubești pe săraci,
Și mâhnit ești de mir
Ce se varsă, curățind suflet păcătos, Cum
pe-arginți pe-a tuturor Lumină vinzi?

64. „O, Cuvinte, Doamne,
A mea bucurie,
Îngroparea-Ți de trei zile cum voi răbda?
Mi se rupe inima ca unei maici”.

65. „Cine-mi va da lacrimi
Și izvor neseCAT,
Ca să plâng pe Iisus, dulcele meu Fiu?” A
strigat Fecioara, Maica Domnului.

66. O, munți și vâlcele
Și mulțimi de oameni,
Tânguiți-vă și plângeți cu mine toți
Și jeliți cu Maica Domnului ceresc!

67. „Când am să Te mai văd, Veșnică
Lumină,
Bucuria și dulceața sufletului?”, A strigat
Fecioara, tânguindu-se.

Komm, Mörder, schändlicher Jünger,
zeig mir die Art deiner Bosheit, durch
die du Verräter Christi geworden.

Du spielst dich als Menschen-
freund auf, dummer, blinder, verderblichster
Treuloser, der du das Salböl um Geld
verhandelst.

Das himmlische Salböl, welchen Preis
brachte es ein? Welchen Preis brachte
dir der Geschätzte? Die Tollwut fandest
du, verfluchter Satan.

Tut es dir leid um das Salböl und bist du
ein Armenfreund, wenn es zur
Versöhnung vergossen wird? Wie
verkaufst du die Quelle des Lichts um
Geld?

O Gott und Logos, o meine Freude,
wie ertrage ich dein dreitägiges
Bleiben im Grab? Mein mütterliches
Innerstes wird mir zerrissen.

Wer gibt mir Wasser und Quellen der
Tränen? schrie die Jungfrau und
Gottesbraut auf, damit ich meinen
süßen Jesus beweine.

O Berge und Schluchten und
Menschenmengen, weh! Weint und
beklagt stets mit mir die Mutter
unseres Gottes.

Wann werde ich dich sehen, das
zeitlose Licht, die Freude und Wollust
meines Herzens? rief klagend die
Jungfrau.

68. Deși ca o piatră,
Tare și tăioasă,
Ai primit a Te tăia; dar ne-ai izvorât
Râu de viață vie, veșnice Izvor.

Auch wenn du als steilaufragender
Fels, Erlöser, empfindest die Wunden,
würdest du lebendig hervorquellen
lassen den Strom, die Quelle des
Lebens.

69. Ca dintr-o fântână,
Din îndoitul râu,
Ce din coasta Ta a curs, noi ne adăpăm
Și viața veșnică o moștenim.

Wie aus einem Brunnen durch den
doppelten Strom, den deine Seite
vergoss, getränkt, bringen wir die
Frucht des ewigen Lebens.

70. Voind Tu, Cuvinte,
În mormânt Te-ai văzut;
Dar ești viu și Te ridici din morți, cum ai
spus,
Cu-nvierea Ta, Mântuitorule.

Willig ließest du dich, Logos, schauen
im Grab, aber du lebst und erweckst
die Sterblichen, wie du gesagt hast,
durch deine Auferstehung.

71. Te cântăm, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
Împreună și cu Tatăl și Duhul Sfânt
Și-ngroparea Ta cea sfântă preamărim.

Wir besingen dich, Logos, als Gott des
Alls, mit dem Vater und dem Heiligen
Geist und wir preisen dein göttliches
Begräbnis.

72. Fericimu-Te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Și-ngroparea de trei zile noi o cinstim
A Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.

Wir preisen dich selig, reine
Gottesgebälerin und ehren das
dreitägige Begräbnis deines Sohnes
und unseres Gottes.

**73. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești
Plecăciunea Ta cea multă preamărind.**

**Du selbst das Leben, Christus, bist im
Grab und es staunen die Scharen der
Engel, deine Herab-lassung preisend.**

Starea a doua

1. Cuvine-se, dar,
Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ți-ai întins,
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.
2. Cuvine-se, dar,
Să-Ți dăm slava-a toate Ziditorul,
Căci din patimi Tu ne-ai scos, prin
patima Ta,
Și din stricăciune toți ne-am izbăvit.
3. Soarele-a apus
Iar pământul s-a clătuit, Cuvinte,
Apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
Și cu trupul în mormânt punându-Te.
4. Somn învietor
În mormânt dormind, Hristoase
Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.
5. „Una-ntre femei
Te-am născut Fiu, fără de durere;
Dar acum sufăr dureri, prin patima Ta”,
Cea curată, mult jelindu-se, zicea.
6. Sus văzându-Te,
De Părinte nedespărțit, Doamne,
Iară jos cu trupul mort, sub pământ
fiind,
Serafimii s-au înfricoșat acum.
7. Răstignindu-Te,
S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
Și și-ascund luminătorii lumina lor,
Sub pământ Tu, Soare, ascunzându-Te.

Zweite Statio

- Würdig ist es, dich hochzupreisen,
den Lebensspender, der auf dem
Kreuz die Arme ausgebreitet und die
Macht des Feindes zer- schmettert
hat.
- Würdig ist es, dich hochzupreisen,
den Schöpfer des Alls, denn durch
dein Leiden sind wir leidlos geworden,
erlöst vom Verderben.
- Es bebte die Erde und die Sonne,
Erlöser, verbarg sich, da du, Christus,
abendloses Leuchten, untergingst
leiblich im Grab.
- Schlafend im Grab, Christus, den
lebensweckenden Schlaf, erweck- test
du aus dem schweren Schlaf ihrer
Leiden als Gott die Menschen.
- Allein unter den Frauen gebar ich
dich, Kind, schmerzlos, jetzt aber leide
ich als Gebärende uner- trägliche
Wehen, schrie auf die Keusche.
- Oben dich, Erlöser, eins mit dem
Vater, doch unten als Toten,
ausgestreckt auf der Erde, schauen
die Seraphim und erzittern.
- Der Vorhang des Tempels zerreißt
durch deine Kreuzigung und die
Leuchten des Himmels verbergen ihr
Licht, o Wort, da du dich, Sonne unter
der Erde verbirgst.

8. Cela ce cu-n semn

A făcut la început pământul,
Azi apune sub pământ, ca un muritor;
Îngrozește-te de-aceasta, cerule!

Der am Anfang der Erde Rund mit
einem Wink gegründet sinkt ohne
Atem sterblich unter die Erde. V or
dem Schauspiel erzittere, Himmel.

9. Sub pământ apui

Cela ce-ai făcut pe om cu mâna,
Ca pe oameni să-i înalți din căderea lor,
Cu puterea Ta atotputernică.

Unter der Erde versinkst du, der du den
Menschen bildetest mit deiner Hand.
und die Menschen erweckst du aus
ihrem Gefallensein, mit deiner
mächtigen Rechten.

10. Veniți să cântăm

Lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: „Bucurați-vă!”

Heilige Klage eilt dem sterbenden
Christus zu singen, bis wir hören wie die
salbentragenden Frauen den Gruß
„Freuet euch!”

11. Cu adevărat,

Nesecat Mir ești, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea și femeile mir Ți-aduc,
Celui viu, ca unui mort și îngropat.

Wirkliches, vergossenes Salböl bist du, o
Logos, so bringen dir Salböl die
salbentragenden Frauen, Salböl dem
lebendigen Gott.

12. Cu-ngroparea Ta

Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
Și din stricăciune lumea mântuiești.

Begraben zerstörst du, Christus, die
Reiche des Hades, tötest den Tod durch
den Tod und erlösest vom V erderben
die Erdgeborenen.

13. Râu de viață ești

Ce din Tatăl curgi, Înțelepciune,
Iar în groapă apunând, viață dăruiești,
Celor din adâncurile iadului.

Der Gottes Weisheit entquellende Strom
des Lebens belebt, versin- kend im Grab,
die da sind in des Hades unzugänglicher
Tiefe.

14. „Ca să înnoiesc

Firea oamenilor cea zdrobită,
Eu cu moartea Mi-am rănit trupul Meu, voind;
Deci, jelind, nu-ți bate pieptul, Maica Mea”.

Auf dass ich der Sterblichen zerstörte
Natur neu erschaffe, ward ich willentlich
im Fleisch vom Tod verwundet, o
Mutter, schlage dich nicht in
Wehgeschrei.

15. Sub pământ apui,

Cel ce ești Luceafăr al dreptății,
Și pe morți i-ai ridicat, ca dintr-un somn
greu,
Alungând din iad tot întunericul.

Du sankst unter die Erde, Lichtbringer
der Gerechtigkeit, wecktest die Toten
aus dem Schlaf und vertriebst,
jegliche Finsternis aus dem Hades.

16. Bob cu două firi:

Dătătorul de viață, astăzi,
În adânc pământ, cu lacrimi se seamănă;
Răsărind El iar, lumea va bucura

Als zwiefältiges Korn wird in die
Furche der Erde der Lebens- spender
heute unter Tränen gesät, doch
morgen entsprießt ihr das Leben.

17. S-a temut Adam,

Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
Iar acum s-a bucurat c-ai venit la iad; Căci
căzând atunci, acum s-a ridicat.

Adam erschrak, als Gott das Paradies
betrat, doch freute er sich jetzt über
den Besucher des Hades, der den
einst gefallenen zum Leben erweckt.

18. Maica Ta acum

Varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
Și-a strigat, când Te-a văzut cu trupu-n
mormânt:
„Înviază, Fiule, precum ai spus!”

Ein Tränenopfer vergießt für dich,
Christus, die dich gebar, da du
überantwortet wirst dem Grab und
sie ruft: wie du's vorhergesagt, steh
wieder auf!

19. Iosif Te-a ascuns,

Cu evlavie, în groapă nouă;
Și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
Ți-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.

Fromm ins neue Grab dich legend,
Erlöser, bringt dir Josef gottes-
würdige Totengesänge dar, und
mischt sie mit Klagen.

20. Doamne, Maica Ta,

Pironit văzându-Te pe cruce,
De amară întristare, sufletul ei
S-a pătruns de cuie și de sabie.

Mit Nägeln ans Kreuz geheftet sieht
dich, o Herr, deine Mutter, und mit
der Trauer Nägeln, mit Pfeilen, wird
ihre Seele durchbohrt.

21. Maica Ta, văzând

Adăparea Ta cu fiere, Doamne,
Cel ce ești dulceața lumii noastre întregi,
Fața ei cu-amare lacrimi a udat.

Dich, Erquickung der Welt, schaut
deine Mutter, mit bitterem Trank
getränkt, und sie netzt mit bitteren
Tränen die Augen.

22. „Rău m-am întristat

Și răunchii mi se rup, Cuvinte, Junghierea
Ta nedreaptă văzând-o”,
Zis-a Preacurata, tânguindu-se.

Furchtbar verletzt wird mein
Innerstes zerrissen, o Logos, da ich
deine ungerechte Schlachtung sehe,
sprach weinend die Allreine.

23. „Cum am să-Ți închid

Ochii dulci și-ale Tale buze, Doamne,
Și cum dar ca pe un mort Te voi îngropa?”,
Iosif a strigat, înfiorându-se.

Dein süßes Auge, deine Lippen, wie
soll ich sie schließen, o Wort, und wie
soll ich dich totenwürdig begraben?
So rief Josef erschreckt.

24. Jalnice cântări
Iosif și cu Nicodim cântă
Lui Hristos ce S-a-ngropat, acum, în
mormânt
Și cu dânșii cântă cetele cerești.

Grabeshymnen singen dir Josef und
Nikodemus, der du nun gestorben
bist, Christus, und mit ihm singen die
himmlischen Heerscharen.

25. Sub pământ apui
Tu, Hristoase, Soare al dreptății;
Deci și buna, Maica Ta, care Te-a
născut,
De dureri se stinge, nevăzându-Te.

Du sinkst unter die Erde, der
Gerechtigkeit Sonne, Erlöser, und der
dich gebärende Mond verfinstert sich
vor Trauer, deines Anblicks beraubt.

26. Iadul s-a-ngrozit
Dătătorule de viață, Doamne,
Când prădată și-a văzut bogăția lui
Și-nviați pe morții cei legați din veac.

Dich, Lebensspender, schauend
erzittert der Hades, da du ihn seines
Reichtums beraubst und die seit
Äonen Toten erweckst.

27. Soare luminos
După noapte strălucește, Doamne;
Iar Tu, după moartea Ta, strălucești mai
mult,
Înviind din groapă ca un Dumnezeu.

Heiter erglänzt nach der Nacht die
Sonne, o Logos, und auch du wirst
heiter glänzend erstrahlen, wenn du
auferstehst vom Tod wie aus einem
Gemach.

28. Ziditorule,
Primindu-Te în sân pământul
S-a clătit de frica Ta, Preaputernice,
Și pe morți cutremurul i-a deșteptat.

Da dich die Erde, Schöpfer, in ihrem
Schoße empfängt, zuckt sie, Erlöser,
vom Schrecken gepackt und durch ihr
Zucken weckt sie die Toten.

29. O, Hristoase-al meu!
Iosif și Nicodim cu miruri,
Într-un chip deosebit, acum Te gătesc
Strigând: „O, pământ-nfricoșează-te!”

O mein Christus, da dich Nikodemus
und Josef mit Salben auf besondere
Weise umsorgen, rufen sie: erzittere,
Erde!

30. Doamne, ai apus
Și cu Tine-a soarelui lumină;
Iar făptura de cutremur cuprins-a fost,
Făcător al tuturor vestindu-Te.

Du versinkst, Schöpfer des Lichts, und
zusammen mit dir versinkt auch die
Sonne, von Schrecken gepackt und
verkündet dich die ganze Schöpfung
als Schöpfer.

31. Piatra cea din unghi
O acoperă piatra tăiată
Și pe Domnu-L pune-n groapă un
muritor.

Înfioară-te, de-acum, pământule!

32. „Vezi-ne aici:
Ucenicul cel iubit și Maica,
Și cu dulce glas răspunde-ne, Fiule!”,
A strigat Curata, cu amar plângând.

33. Nici chip ai avut,
Nici frum'sețe, când pătimeai, Doamne;
Dar mai mult ai strălucit, când ai înviat,
Și cu sfinte raze ne-ai împodobit.

34. Ai apus în trup,
Sub pământ, nestinsule Luceafăr;
Și aceasta neputând vedea soarele,
În amiază-zi el s-a întunecat.

35. Luna, soarele
Se întunecă-mpreună, Doamne,
Și robi binevoitori Ți s-au arătat
Și în mantii negre s-au înveșmântat.

36. „Chiar de-ai și murit,
Dar sutașul Dumnezeu Te știe;
Iar eu cum Te-oi pipăi, Dumnezeul meu,
Mă cutremur”, a strigat cel cu bun chip.

37. A dormit Adam
Și din coasta lui-și scoase moarte;
Tu dormind acum, Cuvinte-al lui
Dumnezeu,
Lumii viață izvorăști din coasta Ta.

Ein behauener Stein birgt nun den
Eckstein, ein sterblicher Mensch birgt
Gott als Sterblichen im Grab:
erzittere, Erde!

Schau den Jünger, den du geliebt, mit
deiner Mutter und gib deine süßeste
Stimme, o Kind, rief weinend die
Reine.

Schönheit warst du zuerst, Logos,
aber im Leiden hattest du keine
Gestalt, doch auferstanden ziertest du
leuchtend die Sterblichen mit
Göttlichem Licht.

Im Fleisch sankst du in die Erde,
Lichtbringer ohne Abend und nicht
konnte es die Sonne ertragen, sie
verfinsterte sich auf der Höhe des
Mittags.

Als sich Sonne und Mond in Finsternis
hüllten, stellten sie das Bild von treu
gesinnten Dienern dar, die sich in
schwarze Gewänder kleiden.

Als Gott sah dich der Hauptmann,
auch wenn du starbst, wie soll ich
dich, mein Gott, mit Händen
berühren, ich erzittere, schrie Josef
auf.

Adam schlief, doch aus seiner Seite
stammte ihm der Tod: da du nun
entschläfst, Gottes Logos, lässt du aus
der Seite quellen das Leben der Welt.

38. Ai dormit puțin
Și-ai dat viață celor morți, Hristoase,
Și-nviind ai înviat pe cei adormiți,
Ce-adormiseră din veacuri, Bunule.

In kurzem Schlaf belebst du die Toten,
auferstehend läßt du sie auferstehen,
die da schlafen, viele Äonen, Gütiger
du!

39. De ai și murit,
Dar ai dat vinul de mântuire,
Viță, care izvorăști viață tuturor;
Patima și crucea Ța Ți le slăvesc.

Zwar von der Erde genommen, lässt
du entquellen der Rettung Wein,
lebensspendender Wein- stock, ich
rühme dein Kreuz und dein Leiden.

40. Cum au suferit
Cereștile cete îndrăzneala
Celor ce Te-au răstignit, Dumnezeule,
Când Te văd gol, sângerat și osândit?

Wie konnten die Heerführer der
Engel, Erlöser, als sie dich nackt und
blutig verurteilt erblickten, die
Frechheit der Kreuzigenden ertragen?

41. În batjocură
Tu îmbraci pe Împodobitorul,
Care cerul a-ntărit și-a împodobit
Tot pământul, într-un chip
preaminunat.

In einen Mantel des Spottes hüllst du
den Schmücker des Alls, der den
Himmel mit Sternen besät und
wunderbar ziert die Erde.

42. Ca un pelican,
Te-ai rănit în coasta Ta, Cuvinte;
Și-ai dat viață l-ai Tăi fii, care au murit,
Răspândind asupra lor izvoare vie.

Wie der Pelikan, hast du, Logos, aus
deiner durchstochenen Seite deine
toten Kinder belebt, ihnen
lebensspendende Quellen träu- felnd.

43. Oarecând Navi,
Opri soarele, zdrobind dușmanii;
Iar Tu, Soare, ascunzându-Ți lumina Ta,
Ai zdrobit pe-al iadului stăpânitor.

Die Heiden besiegend brachte einst
Josua die Sonne zum Stehen; du hast
sie verborgen, als du niederwarfst den
Fürsten der Finsternis.

44. Nu Te-ai despărțit
De-al Părintelui sân, Milostive,
Chiar binevoind a lua chip de muritor;
Și în iad Hristoase-al meu, Te-ai
pogorât.

Unverändert bliebst du in des Vaters
Schoß, Erbarmender, doch gefiel es dir
auch, Sterblicher zu werden und auch
in den Hades stiegst du, Christus,
hinab.

45. Tins fiind pe lemn,
Cel ce spânzuri pământul pe ape,
În pământ, fără suflare, acum cobori;
Care lucru nerăbdându-l, tremură.

46. „Vai, o, Fiul meu!”
Preacurata jelește și zice
Că „pe care-L așteptam ca pe-un
Împărat, Osândit acum pe cruce îl
privesc!”

47. „Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine:
El mi-a spus că-mpărăția Fiului meu
Este o împărăție veșnică.”

48. „Vai, s-a împlinit
A lui Simeon proorocie
Că prin inima mea sabie a trecut;
O, Emanuile, Cel ce ești cu noi!”

49. Fariseilor!
Rușinați-vă măcar de morții
Înviați de Dătătorul vieții lor,
Cel pe Care, plini de pizmă, L-ați ucis.

50. S-a cutremurat
Și lumina soarele și-a stins-o,
Când în groapă Te-a văzut neînsuflețit;
Nevăzuta mea lumină, Bunule!

51. Cu amar plângea
Preacurata Maica Ta, Cuvinte,
Când pe Tine Te-a văzut acum în mormânt;
Ne-nceput și negrăite Dumnezeu!

52. Maica Precista
Omorârea Ta văzând, Hristoase,
Cu adânc-amărăciune, Ție-Ți grăia: „Să
nu zăbovești, Viață, între morți!”

Gekreuzigt zu werden kam der die
Erde aufhing in den Gewässern, nun
legt er sich ohne Lebensatem auf ihr
nieder, sie kann's nicht ertragen und
bebt im Schmerz.

O weh, o Sohn! klagt die Allreine und
spricht: den ich als König erhoffte,
sehe ich nun verurteilt auf dem Kreuz.

Dies verkündete mir Gabriel, als er
kam und die ewige Königs- herrschaft
versprach, meines Sohnes Jesus.

Weh! Des Simeon Vorhersagung
erfüllt sich, denn das Schwert ist
eingedrungen in mein Herz,
Emmanuel.

Und ihr, o Pharisäer, verunehrt die
Toten, die der Lebensspender zum
Leben erweckt, von euch aus
Missgunst ermordet.

Das unsichtbare Licht erschrak, als es
dich sah, mein Christus, geborgen im
Grabmal, ohne Lebensatem, und die
Sonne verfinsterte, ihr Licht.

Bitter weinte deine makellose Mutter,
Logos, als sie im Grab dich sah, den
unaussprechlichen, anfanglosen Gott.

Deine Tötung sah, Christus, die
allreine Mutter, voller Bitterkeit
sprach sie zu dir: säume nicht, o Sohn,
unter den Toten.

53. Iadul cel cumplit

Tremura, când Te-a văzut pe Tine,
Veșnic Soare al mării, Hristoase al meu,
Și în grab' a dat din el pe cei legați.

Der schreckliche Hades erschrak, als
er dich sah, unsterbliche Sonne der
Glorie und gab eilig die Gefesselten
heraus.

54. Ce priveliște

Mare și grozav-acum se vede;
Căci al vieții Dătător moarte-a suferit,
Voind El să dea viață tuturor!

Ein großes und furchtbares
Schauspiel, Erlöser, wird erblickt! Des
Lebens Quelle nimmt willig den Tod
auf sich, alle belebend.

55. Coasta Ți-au împuns,

Mâinile Ți-au pironit, Stăpâne;
Și cu rana Ta din coastă ai vindecat
Ne-nfrânarea mâinilor strămoșilor.

Die Seite durchbohrt, angenagelt die
Hände, heilst du aus der Seite die
Wunde und die Sünde der Hände.

56. Oarecând jelea

Toată casa pe fiul Rahilei;
Iar acum pe al Fecioarei Fiu îl jelesc
Maica Lui și ceata Ucenicilor.

Einst beweinten alle im Haus Rachels
Sohn. Nun trauert der Jünger Chor mit
der Mutter um der Jungfrau Sohn.

57. Palme și loviri

I s-au dat lui Hristos peste față,
Celui ce cu mâna Sa pe om plăsmui,
Și-a zdrobit cu totul ale fiarei fălci.

Christi Wangen gaben Hände Schläge,
dem, der mit der Hand die Menschen
geformt und die Kiefern des Untiers
zermalmt hat.

58. Toți cei credincioși,

Cu-ngroparea Ta scăpați de moarte,
Îți cinstim, Hristoase-al nostru, cu
laude,
Răstignirea și-ngroparea Ta acum.

Mit Hymnen vergöttlichen, unser
Christus, alle, die glauben, deine
Kreuzigung und dein Begräbnis,
befreit vom Tod durch dein Grab.

59. Ceea ce-ai născut,

Preacurată Fecioară, Viața,
Potolește dezbinarea-n Biserică
Și dă pace, ca o bună, tuturor.

Die das Leben gebar, makellos reine
Jungfrau, halte der Kirche Ärgernisse
auf, belohne den Frieden, Gütige.

60. Cuvine-se, dar,

Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ți-ai întins
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

**Würdig ist es, dich hochzupreisen,
den Lebens- spender, der auf dem
Kreuz die Arme ausgebreitet und die
Macht des Feindes zer- schmettert
hat.**

Starea a treia

1. Neamurile toate

Laudă-ngropării

Ți-aduc, Hristoase-al meu.

2. Arimateanul

Jalnic Te pogoară

Și în mormânt Te-ngroapă.

3. De mir purtătoare,

Mir Ție, Hristoase,

Ți-aduc cu sânguință.

4. Vino-întreagă fire,

Psalmi de îngropare

Lui Hristos să-I aducem,

5. Pe Cel viu cu miruri,

Ca pe-un mort să-L ungem,

Cu mironosițele.

6. Fericite Iosif!

Trupul ce dă viață,

Al lui Hristos, îngroapă.

7. Cei hrăniți cu mană,

Oțet și cu fiere

Ți-aduc, Hristoase al meu.

8. Ca rob fără' de minte,

A trădat Iuda

Pe-Adâncu-nțelepciunii.

9. Rob ajunge-acuma

Vicleanul de Iuda,

Cel ce-a vândut pe Domnul.

10. Iosif și Nicodim

Pe Domnul îngroapă,

Cu toată cuviința.

Dritte Statio

Alle Geschlechter bringen Hymnen

dar, mein Christus, deinem Grab.

Der von Arimathäa holt dich vom Holz

und legt dich ins Grab.

Salbenträgerinnen kommen mit

Salben, bereitwillig bringen sie sie dir,

Christus.

Eile herbei, Schöpfung, mit

Grabgesängen geleiten wir den

Schöpfer.

Als Tote den Lebenden zu salben eilen

wir mit den Salben- trägerinnen.

Der dreimal selige Joseph begräbt den

Körper des das Leben spendenden

Christus.

Dem, der sie mit Manna gespeist hat,

mein Christus, bringen sie Galle mit

Essig.

Als wahnsinniger Sklave verrät Judas

den Abgrund der Weisheit.

Den Erlöser verkaufend wurde zum

Gefangenen der hinterlistige Judas.

Josef begräbt zusammen mit

Nikodemus totenwürdig den

Schöpfer.

11. Slavă Ție, Doamne,
Cel ce dai viață
Și-n iad, puternic, cobori.

Lebensspendender Erlöser, Ehre sei
deiner Macht, die den Hades
vernichtet.

12. Maica Preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Pe tine mort văzându-Te.

Ausgestreckt liegen sah dich die
Allreine; o Logos, und sie beweint
dich mutterwürdig.

13. „Primăvara dulce,
Fiul meu preadulce.
Frum'seștea unde Ți-a apus?”

O mein süßer Frühling, mein süßestes
Kind du, wohin ist deine Schönheit?

14. Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.

Ein Klagelied singt dir die allreine
Mutter, Logos, da du starbst.

15. Vin cu mir, să-L ungă,
De mir purtătoare,
Pe Hristos, Mirul ceresc.

Frauen mit Salböl kommen zu salben
Christus, das göttliche Salböl.

16. Cu moartea pe moarte
O omori Tu, Doamne,
Cu sfânta Ta putere.

Den Tod tötest du mit dem Tod, mein
Gott, durch dein göttliches Herrschen.

17. Piere-amăgitorul,
Scapă amăgitul
Cu-nțelepciunea-Ți, Doamne.

Getäuscht ist der Täuscher, und die
Getäuschten werden durch deine
Weisheit, mein Gott, befreit.

18. Cade vânzătorul
În fundul gheenei,
În groapa stricăciunii.

In des Hades Abgrund stieß man den
Verräter, in des Verderbens Schacht.

19. Curse de ciulini sunt
Căile lui Iuda,
Celui nebun și viclean.

Fußangeln und Fallen sind auf allen
Wegen des dreimal elenden,
wahnsinnigen Judas.

20. „Fiule din Tatăl,
Împărat a toate,
Cum ai primit patima?”

Gottes Sohn, Allherrscher, mein Gott
und Bildner, wie nahmst du das
Leiden auf dich?

21. Maica, mielușeaua,
Mielul ei pe cruce
Văzându-L, s-a tânguit.

Am Holze hängend sah die Färse das
Kalb wund sie wehklagt laut
schreiend.

22. Trupul ce dă viață
Iosif împreună
Cu Nicodim îngroapă.

Den Leben bringenden Körper
begräbt Joseph zusammen mit
Nikodemus.

23. Mult înlăcrimată
A strigat Fecioara,
Rărunchii pătrunzându-și:

Aufschrie die Tochter, heiße Tränen
vergießend, im Innersten verwundet.

24. „O, a mea lumină,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns în groapă?”

O Licht meiner Augen, mein süßestes
Kind, wie birgt dich denn das Grab?

25. „Nu mai plânge Maică;
Pe Adam și Eva
Ca să-i slobod, Eu sufăr”.

Adam und Eva zu lösen, leide ich dies
alles, weine nicht, o Mutter.

26. „Fiul meu, slăvescu-Ți
Înalta-ndurare
Prin care rabzi acestea”.

Mein Sohn, ich rühme dein äußerstes
Erbarmen, dessentwillen du leidest.

27. Cu oțet și fiere
Te-au adăpat, Doamne,
Gustarea veche s-o strici.

Essig und Galle tränkte dich,
Erbarmer, so tilgst du die alte Speise.

28. Te-ai suit pe cruce,
Cel ce altădată
Umbriși poporul sub nor.

Aufs Blutgerüst geschleppt wird jener,
der sein Volk einst in die Wolkensäule
hüllte.

29. De mir purtătoare,
Venind la a Ta groapă,
Ți-aduceau, Doamne, miruri.

Die Salbenträgerinnen bringen dir,
Erlöser, zum Grabe kommend Myrrhe.

30. Scoală-Te, 'ndurate,
Și pe noi ne scoate
Din a gheenei groapă!

Steh auf, Erbarmer, auf dass du aus
des Hades Abgrund auch uns
erweckst.

31. „Doamne, înviază”,
Zicea, vărsând lacrimi,
Maica Ta ce Te-a născut.

Steh auf, Lebensspender! die dich
gebar, die Mutter, ruft's dir zu in
Tränen.

32. Înviază-n grabă,
Alungând durerea
Curatei Tale Maice!

Eile aufzustehen, Logos, um die
Trauer zu lösen deiner Mutter.

33. Prinse-au fost de frică
Cereștile cete,
Când Te-au văzut mort, Doamne.

Himmlische Mächte entsetzten sich
vor Furcht, dich als Toten schauend.

34. Iartă de greșale
Pe cei ce, cu frică,
Cinstesc ale Tale patimi.

Die sehnsüchtig und furchtsam deine
Leiden ehren, löse ihre Sünden.

35. O, înfricoșată,
Străină vedere;
Pământul cum Te-ascunde!

O furchtbares und fremdartiges
Schauspiel, Logos Gottes! Wie
bedeckt dich die Erde?

36. Altădat' un Iosif
Ți-a slujit în fugă
Și-acum Te-ngroapă altul.

Einst trug dich, Erlöser, Josef auf der
Flucht, nun begräbt dich ein zweiter.

37. Plânge, Te jelește,
Preacurata-Ți Maică,
Fiind Tu mort, Cuvinte.

Weinend beklagt dich deine allreine
Mutter, mein Erlöser, dich, den Toten.

38. Spaimă ia pe îngerii
De grozava-Ți moarte,
O, Făcător a toate!

Es zittern die Engel vor dem
furchtbaren Anblick, Allschöpfer,
deines Grabes.

39. Până-n zori, cu miruri
Ți-au stropit mormântul
Cele înțelepțite.

Mit Salbölen besprengten die
Salbenträgerinnen dein Grab früh am
Morgen.

40. Pace în Biserici,
Lumii mântuire,
Prin învierea-Ți dă-ne!

Schenk deiner Kirche Frieden, deinem
Volk Erlösung, durch dein
Auferstehen.

41. O, Treime Sfântă,
Tată, Fiu și Duh Sfânt,
Lumea o mântuiește.

O Dreifaltigkeit, Vater Sohn und
Geist, erbarme dich der Welt.

42. Robilor tăi, Maică,
Dă-le ca să vadă
'Nvierea Fiului tău!

Zu schauen deines Sohnes
Auferstehung, Jungfrau, würdige
deine Diener.

**43. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.**

**Alle Geschlechter bringen Hymnen
dar, mein Christus, deinem Grab.**